

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře rozhodl v hlavním líčení konané dne 26. února 2020 v Táboře, v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Černého a přísedících JUDr. Anny Hruškové a JUDr. Ing. Petra Holátka,

takto:

Obžalovaní

1. **[Jméno Příjmení]**, narozený [datum] v [obec], bez zaměstnání, trvale bytem [adresa], adresa pro účely doručování [adresa], nyní ve výkonu trestu odnětí svobody ve Vazební věznici MS ČR České Budějovice,
2. **[Jméno Příjmení]**, narozený [datum] v [obec], bez zaměstnání, trvale bytem [adresa], adresa pro účely doručování [adresa]
3. **[Jméno Příjmení]**, narozený [datum] v [obec], bez zaměstnání, trvale bytem [adresa], adresa pro účely doručování [adresa], nyní ve vazbě ve Vazební věznici MS ČR České Budějovice,

jsou vinni, že

I. obžalovaný [Jméno Příjmení]

v nočních hodinách ze dne 17.8. na 18.8.2019, pravděpodobně v době mezi 22.30 a 01.45 hodin, na pozemku domu v místě svého bydliště v [obec] – [adresa], po předchozí slovní rozepři ohledně chovu králíků a psa, a po požití přesně nezjištěného množství alkoholických nápojů v kombinaci s užitím benzodiazepinů, jejichž účinky na svou osobu znal, v úmyslu usmrtit, fyzicky napadl poškozeného **[Jméno Příjmení]**, nar. [datum], rovněž ve větší míře ovlivněného alkoholem, neboť koncentrace alkoholu v jeho krvi činila 2,87g/kg, tak, že na něj zaútočil

bodnosečným nástrojem typu nože, způsobil mu řeznou ránu začínající pod bradou vpravo jdoucí prakticky vodorovně doleva a končící 4 cm pod úhlem dolní čelisti vlevo a téměř zcela přetínající levou společnou krkavici, dále poškozenému zasadil nejméně 40 bodnořezných ran do oblasti hrudníku a břicha, čímž mu způsobil přetětí 6 žeber, z toho 3 žeber na dvou místech, 4 průbody, 6 nábodů a 2 bodnořezné rány levé plice, natětí zevního listu osrdečníku, pronikající ránu přední stěny levé srdeční komory a nepronikající ránu hrotu srdečního, 2 bodnořezné rány vpravo vpředu na hrudníku v horní a střední třetině zevně od střední klíčkové čáry pronikající podkožím a svalovinou směrem vzhůru v délce 4 a 8 cm, šikmou bodnořeznou ránu uprostřed nadbřišku pronikající přední stěnou žaludku, 2 příčné bodnořezné rány v levém podžebří délky 3 cm pronikající do dutiny břišní a zasahující slezinu, dále průbod na malíkové a dlaňové straně levého předloktí, bodnořeznou ránu na dlaňové a malíkové hraně, 2 šikmé pod sebou uložené bodnořezné rány v levé bederní krajině, bodnořeznou ránu v levé bederní krajině nahoře v lopatkové čáře, 7 bodnořezných ran v bederní krajině, z nichž 1 proťala zadní polovinu břišní srdečnice, vodorovnou sečnou ránu probíhající mezi ušními boltci v týlní krajině délky 20 cm způsobenou nezjištěným sečným nástrojem, patrně nakonec poškozeného ležícího na zemi opakovaně sečným nástrojem typu sekyry silou nejméně střední intenzity udeřil do hlavy, v důsledku čehož poškozený utrpěl zlomeninu šupiny pravé spánkové kosti, potrhání tvrdé pleny mozkové, zlomeninu levé zadní jámy lební, pyramidy levé kosti skalní, Tureckého sedla a přední strany pyramidy pravé kosti skalní, přičemž rány na hrudník zřepředu, které přerušovaly žebra, byly vedeny maximální silou dospělého muže, vzniklá poranění, zejména krkavice a břišní srdečnice, jakož i poranění hlavy, nebyla slučitelná se životem a poškozený [Jméno Příjmení] v důsledku nich zemřel; následně tělo poškozeného ukryl na svém pozemku v tzv. roklí a zakryl jej různými předměty v úmyslu jej později odstranit,

II. obžalovaný [Jméno Příjmení] a obžalovaný [Jméno Příjmení]

poté, co se nejpozději dne 19.8.2019 v [obec], nejprve obžalovaný [Jméno Příjmení] a následně obžalovaný [Jméno Příjmení], dozvěděli, že obžalovaný [Jméno Příjmení] úmyslně usmrtil poškozeného [Jméno Příjmení], nar. [datum], a oba se o tom přesvědčili na pozemku příslušejícím k domu na adrese [adresa], kde jim obžalovaný [Jméno Příjmení] ukázal tělo poškozeného bez známek života zakryté různými předměty, tuto skutečnost bezodkladně neoznámili policejnímu orgánu nebo státnímu zástupci, ačkoli tak mohli učinit, aniž by sebe nebo osobu blízkou uvedli v nebezpečí smrti, ublížení na zdraví, jiné závažné újmy nebo trestního stíhání,

III. obžalování [Jméno Příjmení], [Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení] společně

bezprostředně poté, co se dne 19.8.2019 obžalování [Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení] v místě bydliště obviněného [Jméno Příjmení] přesvědčili o násilné smrti poškozeného [Jméno Příjmení], nar. [datum], po předchozí vzájemné dohodě, a to za účelem odcizení různých snadno zpeněžitelných předmětů, odešli všichni obžalování do bydliště poškozeného na adresu [adresa], kde za pomoci klíčů, jichž se obžalovaný [Jméno Příjmení] po smrti poškozeného zmocnil, společně vnikli na pozemek a následně do domu, dům včetně garáže prohledali a ke škodě zemřelého, případně jeho zaměstnavatele [Jméno Příjmení], odcizili přinejmenším mobilní telefon zn. Alcatel One Touch, IMEI 865973022720967, IMEI 865973022720959 včetně akumulátoru a plastového krytu bílé barvy v hodnotě 200 Kč, vrtačku zn. Narex v.č. 100236, ve sklíčidle s brusným kotoučem v hodnotě 350 Kč, plastový kufřík modré barvy s poškozenou vrtačkou zn. Upat plus T1702E v hodnotě 50 Kč, plastový kufřík černé barvy s elektrickou vrtačkou zn. Klaus K-1000A v.č. 1000A-000197/03 s 5 kusy vrtáků a nástavcem v hodnotě 400 Kč, okružní pilu Narex, v.č. 27434680, typ EPK 16D v hodnotě 1.000 Kč, strunovou sekačku zelené barvy zn. Florabest, typ FRTA 20 A1, s.n. 153404, bez struny v hodnotě 350 Kč, LCD televizor zn.

Philips 24PHS4031/12, s.n. FZ 1A1742110488 s napájecím kabelem v hodnotě 3.200 Kč, kapesní kovovou LED svítidlo černé barvy v hodnotě 20 Kč, naviják prodlužovacího přívodu 230V s kabelem oranžové barvy v délce 25 m v hodnotě 450 Kč, malý obraz s vyobrazením kostela nezjištěného autora v hodnotě 250 Kč, tašku na kolečkách s madlem nezjištěné značky v hodnotě 100 Kč a sportovní tašku textilní nezjištěné značky v hodnotě 50 Kč, přičemž v jedné z tašek, které obžalovaným [Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení] předal obžalovaný [Jméno Příjmení], aby v nich mohli odnést odcizené předměty, byla až po odchodu z místa bydliště poškozeného obžalovaným [Jméno Příjmení] nalezena a jím u sebe ponechána nepřenositelná platební karta poškozeného identifikovatelná podle jména nebo čísla vydaná Airbank, a.s., na jméno [Jméno Příjmení], č. [hodnota], tedy věci v celkové hodnotě nejméně 6.420 Kč, to vše v úmyslu věci později prodat a získat tak pro sebe finanční prostředky,

přičemž obžalovaní se tohoto činu dopustili přesto, že byli odsouzeni

- obžalovaný [Jméno Příjmení] rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 15.12.2016 č.j. 1 T 85/2016, který nabyl právní moci dne 15.12.2016, mimo jiné pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku ve spojení s rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 18.10.2017 č.j. 1 Tm 5/2017, který nabyl právní moci dne 14.11.2017, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 20 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 46 měsíců, a k trestu propadnutí věci,

- obžalovaný [Jméno Příjmení] rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 3.2.2016 č.j. 6 T 174/2015, který nabyl právní moci dne 27.4.2016, mimo jiné pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), c), odst. 2 trestního zákoníku a přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 24 měsíce nepodmíněně, který vykonal dne 5.10.2017,

tedy

Ad I.

[Jméno Příjmení]

- jiného úmyslně usmrtil a tento čin spáchal zvláště surovým způsobem,

Ad II.

[Jméno Příjmení]

- hodnověrným způsobem se dozvěděl, že jiný spáchal trestný čin vraždy a tento čin neoznámil bez odkladu státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu,

[Jméno Příjmení]

- hodnověrným způsobem se dozvěděl, že jiný spáchal trestný čin vraždy a tento čin neoznámil bez odkladu státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu,

Ad III.

[Jméno Příjmení], [Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení] společně

- neoprávněně vnikli do obydlí jiného, při tomto činu překonali překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí a takový čin spáchali se dvěma osobami,

[Jméno Příjmení]

- přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou, čin spáchal vloupáním a za takový čin byl v posledních třech letech odsouzen,

[Jméno Příjmení]

- přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou, čin spáchal vloupáním a za takový čin byl v posledních třech letech potrestán,

[Jméno Příjmení]

- přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou a čin spáchal vloupáním,

- bez souhlasu oprávněného držitele přechovával nepřenosnou platební kartu identifikovatelnou podle jména nebo čísla

čímž spáchali

ad I.

[Jméno Příjmení]

- zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1, 3 písm. i) trestního zákoníku,

ad II.

[Jméno Příjmení]

- přečin neoznámení trestného činu podle § 368 odst. 1 trestního zákoníku,

[Jméno Příjmení]

- přečin neoznámení trestného činu podle § 368 odst. 1 trestního zákoníku,

ad III.

[Jméno Příjmení], [Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení] společně

- přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku ,

[Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení]

- přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku ,

[Jméno Příjmení]

- přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

- přečin neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzují se za to

[Jméno Příjmení]

za tyto trestné činy a sbíhající se přečiny krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku dílem dokonáný dílem nedokonáný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, dílem ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku dílem ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku a krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku dílem dokonáný dílem nedokonáný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 20.11.2019, č.j. 6 Tm 8/2019 – 716, jenž ohledně něj nabyl právní moci dne 22.11.2019,

podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku a § 54 odst. 1, 2 trestního zákoníku k výjimečnému trestu odnětí svobody na 22 (dvacetdva) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznic se zvýšenou ostrahou.

Podle § 100 odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá zabezpečovací detence.

Podle § 43 odst. 2 věta druhá trestního zákoníku se tímto rozsudkem zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 20.11.2019, č.j. 6 Tm 8/2019 – 716, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

[Jméno Příjmení]

Podle § 178 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na 30 (třicet) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznic s ostrahou.

[Jméno Příjmení]

Podle § 178 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na 33 (třicet tři) měsíce.

Podle § 84 trestního zákoníku za užití § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 85 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu 4 (čtyři) roky s tím, že se nad ním vyslovuje dohled.

Podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá ochranné léčení protialkoholní ve formě ambulantní.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému **[Jméno Příjmení]** ukládá povinnost nahradit nemajetkovou újmu poškozeným

[Jméno Příjmení], narozené **[datum]**, bytem **[adresa]**, částkou 200 000 Kč.

[Jméno Příjmení], narozenému [datum], bytem [adresa], [adresa], částkou 200 000 Kč,

Odůvodnění:

1. Obžalobou státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře, byli před soud postaveni obžalovaní [Jméno Příjmení], [Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení]. Obžalovaným bylo kladeno za vinu, že:
 - o jednáním uvedeným pod bodem I. popsaným shodně jako ve výroku tohoto rozsudku spáchal obžalovaný [Jméno Příjmení] zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1, 3 písm. i) trestního zákoníku;
 - o jednáním uvedeným pod bodem II. popsaným shodně jako ve výroku tohoto rozsudku spáchal obžalovaný [Jméno Příjmení] přečin neoznámení trestného činu podle § 368 odst. 1 trestního zákoníku a obžalovaný [Jméno Příjmení] přečin neoznámení trestného činu podle § 368 odst. 1 trestního zákoníku;
 - o jednáním uvedeným pod bodem III. popsaným shodně jako ve výroku tohoto rozsudku spáchali obžalovaní [Jméno Příjmení], [Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení] společně přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku, obžalovaní [Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení] společně přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku a obžalovaný [Jméno Příjmení] přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku.
2. Krajský soud v hlavním líčení provedl dokazování v rozsahu navrženém obžalobou a dle vlastního uvážení nad to důkazní rámec rozšířil zejména o aktuální zprávy k osobám obžalovaných, a na základě provedených důkazů, které budou podrobně rozebrány níže, dospěl ke skutkovým závěrům, o nichž nemá ve smyslu § 2 odst. 5 tr. řádu důvodné pochybnosti a z nichž bylo možné vyvodit odpovídající právní závěry a rozhodnout o trestech, ochranných opatřeních a rozhodnout i v adhezním řízení.

Dokazování

3. Nejprve krajský soud v rámci hlavního líčení přistoupil k výslechu obžalovaných. [Jméno Příjmení] soudu k věci vypověděl, že dne 18. 8. 2019 byl kontaktován [Jméno Příjmení], který mu sdělil, že jeho známý má určité věci na prodej. Obžalovaný [Příjmení] je strýcem přítelkyně spoluobžalovaného [Příjmení]. Byl si vědom, že obžalovaný [Příjmení] má dluhy, momentálně je bez příjmu neboť právě změnil zaměstnání a zároveň shání prostředky na koupi kompenzačních pomůcek pro svou nemocnou partnerku. Na počátku nebylo obžalovaným [Příjmení] řečeno, že by snad měl cokoli krást. Obžalovaný [Příjmení] se tedy s obžalovaným [Příjmení] dohodl, že se na zmíněné věci pojedou druhý den podívat. Ještě týž den odpoledne (18. 8. 2019) se oba obžalovaní setkali znovu před obchodním domem na [adresa] [adresa] v [obec], přičemž obžalovaný [Příjmení], i před dalšími osobami, vyprávěl, že jeho známý má na zahradě mrtvolu. Obžalovaný [Příjmení] byl v tu chvíli přesvědčen, že obžalovaný [Příjmení] je mírně podnapilý a vymýšlí si. Druhý den se pak společně s obžalovaným [Příjmení] vydali na [adresa], kde obžalovaný [Příjmení] seznámil obžalovaného [Příjmení] s obžalovaným [Příjmení]. Obžalovaný [Příjmení] se dle svých slov zajímal pouze o zmiňované věci, který měl mít obžalovaný [Příjmení] na prodej a tak všichni společně zamířili k obžalovanému [Příjmení] domů, kde obžalovaný [Příjmení] oběma ukázal část, konkrétně nohy, mrtvého lidského těla ležícího pod hromadou odpadků. Obžalovaný [Příjmení] tvrdí, že po tom apeloval na obžalovaného [Příjmení], ať místo společně s ním opustí. Všichni tři obvinění šli následně do domu poškozeného [Příjmení], že jde o dům mrtvého však obžalovanému [Příjmení] došlo až na místě, neboť předtím byl přesvědčen,

že mrtvý bydlel v místě, kde obžalovaný [Příjmení] ostatním ukázal jeho tělo. Do domu poškozeného se dostali za pomoci klíčů, které měl při sobě obžalovaný [Příjmení]. V domě poškozeného obžalovaný [Příjmení] vzal tři vrtačky a prodlužovací kabel a spolu s obžalovaným [Příjmení] z domu odešli, přičemž následně odjeli vozem taxislužby z Horek zpět k obchodnímu domu na [adresa] [adresa]. Obžalovaný [Příjmení] vypověděl, že se jej obžalovaný [Příjmení] toho odpoledne dotazoval, zda by mu pomohl odklidit mrtvolu, a to ještě před tím, než mu ukázal mrtvé tělo poškozeného [Příjmení]. Obžalovaný [Příjmení] zároveň připouští, že mu na tuto otázku odpověděl kladně. Na otázku obžalovaného [Příjmení], kolik by si za takovou pomoc řekl, odpověděl, že tisíc korun. Obžalovaný [Příjmení] rovněž uvedl, že v průběhu pobytu v domě poškozeného [Příjmení] nastala situace, kdy [Jméno Příjmení] držel v ruce dvojsečnou mačetu a prohlásil „tohle jsem měl použít na něj“, myšleno na poškozeného. Obžalovaný [Příjmení] během své výpovědi dále zmínil, že obžalovaný [Příjmení] také na pozemku, kde leželo tělo poškozeného, ukazoval místa, odkud údajně táhl mrtvolu na místo, kde ji skryl. Ke způsobu, jakým obžalovaný [Příjmení] usmrtil, prý obžalovaný [Příjmení] uvedl, že jej píchnul. Potom, co obžalovaný [Příjmení] s obžalovaným [Příjmení] dojeli z [adresa] na [adresa] [adresa], svěřil se s tím, co viděl obžalovaný [Příjmení] své partnerce i dalším osobám. Všichni mu poradili, aby věc nahlásil policii. To měl v úmyslu učinit později, neboť byl na služebnu PČR volán v jiné věci. Ihned věc neoznámil proto, že měl strach.

4. Následně byla čtena i výpověď obžalovaného [Jméno Příjmení] z přípravného řízení (č.l. 26-27 spisu), aby byly objasněny drobné nuance v jeho výpovědi i pasáže, které v ní úplně chyběly, jako například ta týkající se kola, na němž přijel obžalovaný [Příjmení] na místo, kde se shromažďují bezdomovci před obchodním centrem na [adresa] [adresa]. Tato otázka se však v průběhu dokazování ukázala být nedůležitou. Jinak obžalovaný [Příjmení] potvrdil, že výpověď z přípravného řízení, která je v zásadě shodná s tou v hlavním líčení, je pravdivá.
5. Jako druhý z obžalovaných vypovídal před soudem [Jméno Příjmení]. K věci uvedl, že s obžalovaným [Jméno Příjmení] se zná přibližně dva roky a určitý čas spolu i bydleli. [Jméno Příjmení], má podle obžalovaného [Příjmení] pod vlivem alkoholu sklony k agresivnímu chování, sám se s ním dvakrát popral. Poškozeného [Příjmení] obžalovaný [Příjmení] neznal. Dále ve své výpovědi obžalovaný [Příjmení] sdělil, že ten víkend co se to stalo, mu [Jméno Příjmení] nejprve volal a řekl, že zabil člověka. Byl přesvědčen, že to není pravda, že si [Jméno Příjmení] vymýšlí. Dále spolu telefonicky hovořili ještě ten den odpoledne, kdy obžalovaný [Příjmení] zval obžalovaného [Příjmení] k sobě domů na [adresa] na pivo. Obžalovaný [Příjmení] však toto pozvání nejprve odmítl. Za obžalovaným [Příjmení] se tak dostavil až další den, a to spolu s obžalovaným [Příjmení], neboť obžalovaný [Příjmení] měl také údajně nějaké věci na prodej. S obžalovaným [Příjmení] se sešli na [adresa] u svědka [Příjmení], s nímž si dali pivo a cigaretu, potom šli všichni tři společně k obžalovanému [Příjmení] domů, do osady V [adresa], č.p. [hodnota]. Obžalovaný [Příjmení] věděl, kde obžalovaný [Příjmení] žije, bydlel tam několik měsíců s ním. Po příchodu na místo si dali opět pivo, vykouřili další cigaretu, následně je obžalovaný [Příjmení] zavedl do přílehlé rokle, kde leželo mrtvé lidské tělo zakryté plachtami a dalšími věcmi. Dle slov obžalovaného [Příjmení] se obžalovaný [Příjmení] zmínil, že tělo na místo odtáhl, jinak ale o podrobnostech úmrtí poškozeného nehovořil, snad se tak mělo stát kvůli psovi. Nemluvil ani o způsobu, jakým měl toho člověka zabít. Po tom obžalovaný [Příjmení] s obžalovaným [Příjmení] odešli, obžalovaný [Příjmení] je však doběhl a společně všichni tři šli do domu poškozeného, neboť obžalovaný [Příjmení] řekl, že tam má pro ně schované nějaké vrtačky. To mohlo být přibližně kolem čtvrté odpoledne. Obžalovaný [Příjmení] tvrdí, že původně netušil, že se jedná právě o dům poškozeného [Příjmení]. Obžalovaný [Příjmení] se tam údajně choval jako doma, dokonce jim prý vyndal pivo z lednice. V domě poškozeného s obžalovaným [Příjmení] skutečně vzali nějaké vrtačky, které dali do cestovní tašky. Z domu potom společně s obžalovaným [Příjmení] odešli, zavolali si taxi a odjeli k obchodnímu domu na

[adresa]. Obžalovaný [Příjmení] v domě poškozeného zůstal sám. Na SMS zprávu ve znění „zvedni to, mám problém“, která mu byla zaslaná z telefonu obžalovaného [Příjmení] dne 18. 8. 2019 v 1:45 hodin, si obžalovaný [Příjmení] nevzpomíná, stejně jako neví, zda mu té noci obžalovaný [Příjmení] volal. Připustil, že se obžalovaný [Příjmení] zmínil o tom, že se s poškozeným [Příjmení] popral, dal mu pěstí a pak ho píchl nebo podřízl.

6. Po výpovědi obžalovaného [Příjmení] v hlavním líčení byla přečtena ze stejného důvodu jako tomu bylo u obžalovaného [Příjmení]. Je zaznamenána na č.l. 20 až 23 tr. spisu, přičemž byla čtena zejména pro konfrontaci výpovědi obžalovaného v řízení před soudem a v přípravném řízení v té části, v níž se dotýká způsobu, jímž byl poškozený usmrčen.
7. Obžalovaný [Jméno Příjmení] odmítl v rámci hlavního líčení vypovídat. Podle § 207 odst. 2 trestního řádu tak byla čtena výpověď ze dne 21. 8. 2019, kterou obviněný [Jméno Příjmení] učinil v přípravném řízení během výslechu policejním orgánem (č.l. 9 až 16 spisu). [Jméno Příjmení] vypověděl, že dne 17. 8. 2019 odpoledne slavil narozeniny svého otce v [adresa]. Na této oslavě vypil asi 6 piv a přibližně 5 panáků tvrdého alkoholu. Na oslavě byl přibližně do 17:00 hodin, poté ho přítel otcovy sestry odvezl ze [obec] zpět do [obec], konkrétně ke hřbitovu na [adresa], který leží nedaleko jeho bydliště v osadě [adresa] [adresa]. Po příchodu domů se obžalovaný [Příjmení] rozhodl, že si ještě dojede koupit něco k pití. Odebral se tedy na zastávku MHD [adresa], kde náhodou potkal poškozeného [Příjmení], s nímž se znal. Obžalovaný [Příjmení] sdělil poškozenému [Příjmení], že jede do [obec] pro basu piv a navrhl mu, jestli nechce jet s ním. Poškozený souhlasil a tak spolu odjeli autobusem MHD č. [hodnota]. Na náměstí v [obec] zašli do večerky, kde si každý dal jedno pivo. Obžalovaný [Příjmení] zde zakoupil basu piv, jednu 0,5 l lahev rumu a 0,5 l lahev zelené. Poté, přibližně ve 21:00 hodin, odjeli autobusem zpět na [adresa]. U obžalovaného [Příjmení] doma pili zakoupené pivo a zelenou. Obžalovaný [Příjmení] vypověděl, že si v průběhu večera vzal tabletu léku Asentra, který měl brát z důvodu svých psychických obtíží, a to i přesto, že od lékařky věděl, že se lék nemá kombinovat s alkoholem. Dle vlastních slov vypil poměrně značné množství piv, poškozený [Příjmení] prý pil pomaleji. Společně vypili i zakoupenou 0,5 l lahev zelené, rum zůstal neotevřený. Oba byli opilí, s pitím přestali přibližně ve 22:30 hodin, když se spolu s obžalovaným [Příjmení] začali hádat. Spor vedli kvůli psovi, kterého dříve dal poškozenému obžalovaný [Příjmení] jako protiplnění za králíky, které od poškozeného obdržel. Králíci ale obžalovanému [Příjmení] zanedlouho pochcípali a tak si vzal psa zpět. Poškozený [Příjmení] údajně tvrdil, že má na psa stále nárok. To obžalovaný [Příjmení] odmítal, neboť prý za králíky dal poškozenému ještě křovinořez. Hádky vygradovala u brány pozemku, neboť se v jejím průběhu poškozený [Příjmení] rozhodl odejít. Zde obžalovaný [Příjmení] poškozeného [Příjmení] fyzicky napadl tak, že jej vícekrát bodl nožem, který měl při sobě. Po napadení poškozeného, byl obžalovaný [Příjmení] z celé situace, dle svých slov vyklepaný, nevěděl co s tím. Nuž odhodil, ale již si nevzpomíná, kam přesně. Chvilí seděl vedle těla poškozeného, pak se rozhodl jej odtáhnout od branky do přilehlé rokle. Aby si mohl být jistý, že je poškozený [Příjmení] po smrti, došel si do domů pro sekyrku a několikrát s ní uhodil poškozeného do zátylku. Tělo poškozeného pak zaházal plachtami a dalšími předměty, které se povalovaly okolo. Poté očistil sekyrku o trávu a odešel domů spát. Druhý den telefonicky kontaktoval [Jméno Příjmení], do telefonu mu řekl, že zabil člověka, a že se s ním chce sejít. Obžalovaný [Příjmení] později skutečně dorazil a přivedl s sebou i obžalovaného [Příjmení], s nímž se obžalovaný [Příjmení] do té doby neznali. Všichni se sešli na [adresa]. [Jméno Příjmení] přivedl obžalovaného [Příjmení], neboť ten již byl ve výkonu trestu odnětí svobody, a dle jeho sdělení ví, co a jak a pomůže obžalovanému [Příjmení] s odklizením mrtvoly. Všichni společně odešli k obžalovanému [Příjmení], který jim ukázal mrtvé tělo ukryté v rokle. Následně odešli do domu poškozeného [Příjmení], který obžalovaný [Příjmení] odemkl za použití klíčů, které našel pod květníkem u dveří. Tam je údajně poškozený [Příjmení] nechával, když z domu odcházel. Dům poškozeného společně prohledali, přičemž

hlavně obžalovaný [Příjmení] měl nadělat nepořádek, kdy i rozbil skleněnou výplň dveří. Ve sklepech našli nějaké vrtačky a další nářadí, které si vzali obžalovaní [Příjmení] a [Příjmení]. Obžalovaný [Příjmení] si prý v domě vzal jen jeden obrázek, o kterém si myslel, že je to starožitnost. Potom všichni obžalovaní z domu odešli, obžalovaný [Příjmení] se ještě vrátil od branky ke dveřím zamknout, proto již nestihl dojít spoluobžalované a odešel proto domů. Druhý den odjel do centra města s tím, že se pokusí obraz z domu poškozeného prodat. To se mu podařilo, dostal za něj 300 Kč. V centru města si dal pivo a poté se vydal zpět domů, kde již stála policie. Při snaze z místa uniknout upadl a nedlouho poté byl dopaden policisty.

8. Dále byl v hlavním líčení vyslechnut svědek [Jméno Příjmení], soused poškozeného [Jméno Příjmení]. Svědek [Příjmení] vypověděl, že poškozeného [Příjmení] vlastně neznal ani jménem. Ten jej občas pozdravil, svědek [Příjmení] ho zase někdy musel upozornit, aby nepálil plasty v kamnech. Do místní komunity se poškozený dle slov svědka nijak nezařadil, byl takový zasmušilý, samotář. Svědek [Příjmení] uvedl, že zaznamenal, jak poškozenému [Příjmení] nějaká parta přinesla psa a pak mu jej zase vzali. Jeden z té party prý [Příjmení] vyhrožoval ublížením, svědek uvedl, že se jednalo o mladšího muže s tmavými vlasy a agresivním vystupováním. V jednací síni ukázal na obžalovaného [Jméno Příjmení] jako na toho, o němž je řeč. Svědek poškozeného [Příjmení] viděl několik dnů před událostí, zdravili se na ulici. V pondělí po události, tedy 19. 8. 2019, přibližně v šest hodin večer, viděl svědek [Příjmení] osoby ztotožněné jako obžalovaného [Příjmení] a obžalovaného [Příjmení], jak od domu poškozeného [Příjmení] odnášeli dvě velké tašky, neviděl však, co bylo v nich.
9. Vyslechnuta byla rovněž svědkyně [Jméno Příjmení], která je také sousedkou poškozeného [Jméno Příjmení]. Svědkyně [Příjmení] sdělila, že obžalovaný [Příjmení] byl samotář, občas topil plasty, tak jej upozornila, že to smrdí. Naposledy ho viděla o víkendu, kdy mělo dojít k té události, konkrétně v sobotu v podvečer, v neděli už ne. Poškozený vždy zamykal, a to i branku. Za poškozeným občas na kole jezdil černovlasý hubený mladý muž, se kterým měl konflikt ohledně psa. Pan [Příjmení] asi chtěl, aby mu sehnali nějakého pejska, tak mu ho tam přinesli, a když jim ho zaplatil, tak si přišli pro psa a chtěli peníze ještě jednou, takže se tam dohadovali. Ten mladý muž mu říkal, že mu psa umlátí, nějak se tam poprali. Byla venku na zahradě, slyšela to. Přes bránu viděla strkanici, ale že by tam padaly pěsti, někdo zůstal v krvi, to ne. Na jedné straně byl pan [Příjmení] a na druhé straně ten pán s berlí, který tam občas chodil a chodil i do obchodu k panu [Příjmení], a ten černovlasý mladík. To, že byl pes zaplacený, to říkal pan [Příjmení], částku neříkal. Ten černovlasý pán říkal, že psa umlátí. Neví, kdo konflikt začal, ale ten mladík byl určitě hlučnější, hlasitější, pan [Příjmení] se pořád omlouval, že už peníze nemá, že mu přijdou až někdy v dalším týdnu. Pan [Příjmení] na ně nekřičel. Agresor, který to všechno vyvolal, byl ten černovlasý, co tam jezdil na kole. V pondělí po události, tedy 19. 8. 2019, v šest večer, viděla i svědkyně [Příjmení], jak z domu poškozeného [Příjmení] odcházeli dva muži s taškami. Tašky byly těžké, že je museli táhnout po trávě. Svědkyně zaslechla, jak se mezi sebou bavili o tom, že někoho neměli poslouchat a neměli to pro něj dělat.
10. Před soudem vypovídala i svědkyně [Jméno Příjmení], známá obžalovaných [Příjmení] a [Příjmení], která je osobou pohybující se v komunitě lidí bez domova na [adresa] [adresa]. Svědkyně v souladu se svou výpovědí v přípravném řízení sdělila, že v pondělí 19. 8. 2019 si byla pro dávky hmotné nouze. Pět set korun poté půjčila obžalovanému [Příjmení], byli přátelé. Následujícího dne se s obžalovanými [Příjmení] a [Příjmení] potkala u obchodního domu na [adresa] [adresa], byla pod vlivem alkoholu a mnoho si z toho nepamatuje, ale obžalovaní se jí měli ptát na to, co by dělala, kdyby viděla mrtvolu. Myslela si nejprve, že jde o žert, ale i přesto jim řekla, že by věc nahlásila. Svědkyně si také vzpomíná, že se obžalovaný [Příjmení] a obžalovaný [Příjmení] v okolí obchodního domu pohybovali s větší taškou, neví však, co bylo uvnitř.

11. K věci byl v hlavním líčení vyslechnut i svědek [Jméno Příjmení], který pracuje ve stavebnictví a zaměstnával poškozeného [Jméno Příjmení]. O něm svědek sdělil, že se jednalo spíše o samotáře, který nebyl nikterak konfliktní. Nějaké nářadí doma měl, neví přesně jaké. Nějaké nářadí poškozenému [Příjmení] občas také půjčil, když je sám nepotřeboval. Dle svědka [Příjmení] měl poškozený sklony k alkoholismu, popíjel však většinou doma, neměl moc přátel. Mobilní telefony neustále střídal, naposledy měl nějaký černý dotykový, měl z něj radost. Ztotožnil některé kusy elektrického nářadí, které byly nalezeny při ohledání míst činu či byly vydány obžalovanými.
12. Se souhlasem stran byly přečteny protokoly o výsleších svědků podle § 211 odst. 1 trestního řádu. Svědkyně [Jméno Příjmení] (č.l. 464 a 465 tr. spisu) vypověděla, že dne 20. 8. 2019 v dopoledních hodinách jí volal její manžel, příslušník PČR, který jí sdělil, aby nevycházela ven s kočárkem, neboť se v [obec] stala vražda. Z tohoto důvodu šla se synem pouze na zahradu jejich domu, odkud viděla na louku, která leží mezi [adresa]. Na louce viděla zmateně se pohybovat drobného muže v červené kombinéze. Ihned o tom informovala svého manžela. Svědek [Jméno Příjmení] (č.l. 466 až 468 spisu) je osobou pohybující se v komunitě lidí bez domova na [adresa] [adresa]. Vypověděl, že během popíjení před obchodním domem na [adresa] [adresa] v [obec] se dne 19. 8. 2019 doslechl o zabitém muži, který by měl být zahrabaný někde na [adresa]. Mluvili o tom [Jméno Příjmení], označovaný v této komunitě také jako [přezdívka] či [přezdívka], a [Jméno Příjmení]. Věc ještě toho dne oznámil policii. Svědek [Jméno Příjmení] (č.l. 475 až 477 spisu) je osobou pohybující se také v komunitě lidí bez domova na [adresa] [adresa]. Policejnímu orgánu sdělil, že také slyšel mluvit [Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení] o mrtvém muži na [adresa]. Do doby, než byli oba jmenovaní zadrženi Policií ČR, tomu nevěřil. Dne 4. 9. 2019 potom policii předal prodlužovací 25-ti metrový kabel, který dostal od [Jméno Příjmení]. Policií ČR byl vyslechnut také svědek [Jméno Příjmení] (č.l. 478 až 480 spisu) bezdomovec žijící v lesoparku [adresa], nedaleko tamní lesní restaurace, ten muž, který chodí o holi, jak o něm mluvila svědkyně [Příjmení]. Svědek k věci sdělil, že ví jen to co mu řekli příslušníci policie. [Jméno Příjmení] i [Jméno Příjmení] zná, někdy spolu popíjeli. Z krámku na [adresa] pak zná i poškozeného [Příjmení], se kterým občas prohodil několik slov. Toho naposledy viděl pár dní před 20. 8. 2019, kdy bral důchod. Obžalovaného [Příjmení] viděl i dne 20. 8. 2019. K jeho osobě sdělil, že s ním chvíli bydlel. Když se obžalovaný [Příjmení] napije, tak to s ním bývá těžké, vyhrožuje, jednou svědka obžalovaný dokonce napadl. Obžalovaný [Jméno Příjmení] (č.l. 481 až 483 spisu), řidič vozu taxislužby, vypověděl, že dne 19. 8. 2019 vezl [Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení] svým vozem taxi z [adresa], z autobusové zastávky u restaurace [Anonymizováno] na [adresa] [adresa] k obchodnímu domu. V zavazadlovém prostoru vozu jim vezl dvě sportovní tašky, údajně s nářadím, a jeden batoh. Svědkyně [Jméno Příjmení] (č.l. 484 až 486 spisu), matka obžalovaného [Jméno Příjmení], vypovídala nejprve k oslavě narozenin, která probíhala dne 17. 8. 2019 odpoledne. Policejnímu orgánu sdělila, že její syn [Jméno Příjmení] se oslavy skutečně zúčastnil, na místě se zdržel přibližně do 17:00 hodin a během odpoledne vypil asi čtyři piva. Nebyl nijak hodně opilý. K osobě svého syna uvedla, že byl vždy trochu hloupý, ale nikdy nebyl zlý. Alkohol začal pít někdy v šestnácti letech a s tím začaly i jeho problémy s chováním. Z alkoholismu se léčil, ale když se přestěhoval sám do [obec], začal si dělat, co chtěl. Mluvil o tom, že chodí do práce někam na lešení, ale žádnou smlouvu asi neměl. Ze spoluobviněných trochu zná jen [Jméno Příjmení]. [Jméno] choval psa, byla to šeltie, před nějakým časem jí měl vyměnit s nějakým pánem za králíky, ale pak si ji vzal zase zpátky, protože se prý toulala volně po [adresa]. Otec obžalovaného [Jméno Příjmení], svědek [Jméno Příjmení] (č.l. 487 až 489 spisu), v zásadě potvrdil skutečnosti, které vypověděla již jeho žena. Svědecká výpověď svědkyně [Jméno Příjmení] (č.l. 494 až 496 spisu) se týkala zejména osoby poškozeného [Příjmení] a domu ve kterém žil. Je manželkou majitele domu, který si poškozený najímal. Veškeré věci týkající se nájmu však vyřizuje ona. Dle slov svědkyně [Příjmení] obžalovaný [Příjmení] žil ne zcela utěšeným způsobem života, neměl trvalé zaměstnání, v domě byl nepořádek, neuměl příliš hospodařit s penězi.

Nájemné většinou neplatil včas, občas za něj platil obžalovaný [Příjmení], u kterého pracoval na brigádách. S poškozeným [Příjmení] byla naposledy osobně v kontaktu přibližně v květnu 2019. Telefonicky se jej snažila kontaktovat v pondělí 19. 8. 2019, neboť sháněla kontakt na jeho bratra, který provádí revize kotlů. Nedovolala se mu, což jí přišlo zvláštní, neboť dříve se mu vždy dovolala. Výše uvedené obžalované nezná, pouze jméno obžalovaného [Příjmení] zná z úřední činnosti, neboť je zaměstnaná jako vyšší soudní úřednice Okresního soudu v [obec]. V domě byla i poté, co byla kontaktována policií v souvislosti s úmrtím poškozeného [Příjmení]. Stav v domě se nedá srovnávat s tím v květnu. Předtím tam bylo hodně věcí, ale nyní bylo vše přeházené. V době jejího výslechu nebylo možno odhadnout, jak vysoká v domě vznikla škoda. Vstupní dveře domu byly opatřeny bezpečnostním zámekem, přičemž klíč od něho bylo možné přidělat pouze po předložení karty. Obžalovaný [Příjmení] měl jen jedny klíče. Konečně byla čtena rovněž svědecká výpověď svědka [Jméno Příjmení] (č.l. 497 až 499 spisu), který je osobou pohybující se také v komunitě lidí bez domova na [adresa] [adresa]. V zásadě shodně s ostatními svědky vypověděl, že [Jméno Příjmení] slyšel nejprve mluvit o mrtvole zahrabané v listí, myslel si, že se jedná o legraci. Zaslechl také hovor mezi [Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení] o tom, že jedou něco vykrást na [adresa], kam následně skutečně odjeli. Příliš dobře si již situaci nevybavuje, neboť byl opilý. Z [adresa] se [Příjmení] se [Příjmení] vrátili s dvěma taškami a mluvili o tom, že mrtvola tam skutečně je. Později se dozvěděl, že v nich byly nějaké vrtačky. Od [Jméno Příjmení] dostal obžalovaný [Příjmení] druhý den jízdní kolo a telefon. Kolo dal dětem na ubytovně, kde žije, telefon používal a později jej vydal policii.

13. Strany dále souhlasily rovněž se čtením úředních záznamů o podaném vysvětlení dalších osob dle ustanovení § 211 odst. 6 trestního řádu. Z úředního záznamu o podání vysvětlení svědka [Jméno Příjmení] (č.l. 508 a 509 spisu), který provozuje taxislužbu a je zaměstnavatelem svědka [Jméno Příjmení], vyplynulo, že svědek [Příjmení] používá služební telefon, který je po skončení jeho směny přesměrován právě na telefon svědka [Příjmení]. Vysvětlení podala také [Jméno Příjmení] (č.l. 517 a 518 spisu), sestřenice obžalovaného [Jméno Příjmení], která sdělila, že obžalovaný žije poslední tři měsíce spolu se svou babičkou v [obec]. Předtím také přibližně tři měsíce žil na [adresa] s obžalovaným [Příjmení]. Začátkem prázdnin si koupil nové boty, kupoval je společně se svou přítelkyní. Telefon měl černý, dotykový, který však před časem dal údajně do zastavárny, a místo něj teď používá stříbrný tlačítkový telefon. Svědkyně [Jméno Příjmení] (č.l. 521 a 522 spisu) a svědek [Jméno Příjmení] (č.l. 523 a 524 spisu) jsou také osobami pohybujícími se v komunitě lidí bez domova na [adresa] [adresa]. Oba ve značné míře konzumují alkohol a často jej také kombinují s léky (zejména Rivotril), tvrdí, že si toho mnoho nepamatují. Pouze svědkyně [Příjmení] připouští, že buď [Jméno Příjmení] nebo [Jméno Příjmení] hovořili v těch dnech o tom, že někdo měl někoho zabít, podrobnosti si však nepamatuje. Čten byl i úřední záznam o podání vysvětlení svědka [Jméno Příjmení] (č.l. 525 a 526 spisu), který je bratrem poškozeného [Jméno Příjmení]. S bratrem nebyli v pravidelném kontaktu, viděl se s ním naposledy přibližně měsíc před událostí, když ho navštívil v jeho pronajatém domě na [adresa]. K věci samotné nic podstatného nevedl.
14. Krajský soud postupem dle § 213 odst. 2 trestního řádu, provedl zejména přílohové spisy Okresního soudu v Táboře se spisovými značkami 6 Tm 8/2019, 1 T 85/2016, 1 Tm 5/2017, 1 Tm 6/2015. Z těchto bylo zjištěno, že obžalovaný [Jméno Příjmení] již má poměrně obsáhlou trestní historii, neboť se, a to již jako mladistvý, dopustil celé řady zejména majetkových trestných činů, přičemž většinu z nich spáchal v podnapilém stavu. Stejným postupem soud provedl také přílohové spisy Okresního soudu v Táboře se spisovými značkami 13 T 197/2012, 6 T 174/2015, ze kterých plyne, že i obžalovaný [Jméno Příjmení] již v minulosti páchal majetkovou, ale také násilnou trestnou činností. S uvedeným korespondují i aktuální opisy z rejstříků trestů obžalovaných (č.l. 676 až 678 spisu). Z nich je zřejmé, že všichni tři obžalovaní již byli v minulosti soudně trestáni. Dále, stejným postupem, provedl soud též osobní výkazy

obžalovaných na č.l. 609 až 613 a 635 až 638 spisu. Osobní výkazy pojednávají o pracovní minulosti obžalovaných, ale dokládají také, že všichni tři obžalovaní byli poměrně četně projednávání pro spáchané přestupky.

15. V souladu s § 213 odst. 1 trestního řádu byly stranám, s jejich souhlasem, předloženy následující důkazy. Protokol o rekonstrukci včetně fotodokumentace (č.l. 28 až 33 spisu), ze kterého vyplývá, že se obžalovaný [Příjmení], v souladu se svými právy odmítl rekonstrukce zúčastnit. Dále protokoly o ohledání místa činu s fotodokumentací (č.l. 94 až 208 spisu), prohlášení koronera (č.l. 209 spisu), protokol o prohlídce těla s fotodokumentací (č.l. 210 až 212 spisu), protokoly o vydání věci včetně fotodokumentace (č.l. 412 až 434 spisu), úřední záznam včetně fotodokumentace (č.l. 435 a 436 spisu), odborné vyjádření k hodnotě odcizených věcí (č.l. 437 až 447 spisu), výpis z katastru nemovitostí (č.l. 460 spisu), záznam o osobním převzetí dávek státní sociální podpory svědkyní [Příjmení] (č.l. 503 spisu), záznam o použití služebního psa (č.l. 533 a 534 spisu), informace Air Bank a.s. Praha k platební kartě na jméno poškozeného (č.l. 558 až 560 spisu), údaje podle § 88a odst. 1 trestního řádu (č.l. 566 až 594 spisu), úřední záznam o vyhodnocení kamerového systému Městské policie Tábor (č.l. 603 spisu), zpráva Českého hydrometeorologického ústavu (č.l. 604 až 607 spisu) a věcné důkazy ve volné příloze, které byly zajištěny při ohledání místa činu v domě čp. [hodnota] [adresa], a to sekyra a nůž.
16. Strany souhlasily také s tím, aby dle § 211 odst. 5 trestního řádu došlo k přečtení znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie (č.l. 233A až 233D spisu), z něž vyplynulo, že hladina alkoholu v krvi poškozeného [Jméno Příjmení] byla v okamžiku jeho smrti 2,87 g/kg. Dále byl se souhlasem stran čten i znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví biologie (č.l. 295 až 307 spisu), který se zaměřil na entomologickou analýzu kolonizace těla poškozeného hmyzem, přičemž počátek kolonizace byl posudkem stanoven na večer dne 18. 8. 2019 či brzké ráno dne 19. 8. 2019. Čten byl konečně i znalecký posudek z odvětví biologie a genetiky (č.l. 303 až 335 spisu), ze kterého bylo mimo jiné zjištěno, že na celé řadě stop zajištěných při ohledání místa činu byla prokázána přítomnost lidské krve. Přítomnost lidské krve byla prokázána také na některých z věcí, které vydali po svém zadržení obžalovaní. Genetické zkoumání pak potvrdilo, že většina těchto stop nese genetický profil poškozeného [Příjmení].
17. Psychologické posouzení obžalovaného [Jméno Příjmení] provedl PhDr. Karel Netík, CSc., znalec z oboru klinické a forenzní psychologie. Znalec závěry svého posudku v souladu s jeho písemným vyhotovením (č.l. 267 až 282 spisu) v hlavním líčení přednesl a zodpověděl i některé doplňující dotazy. Závěry znalce jsou následující: aktuální intelektové schopnosti obžalovaného [Příjmení] jsou na hranici pásma hrubého podprůměru a defektu, jeho osobnost je simplexní, nezralá, extravertovaná, s negativismem, defektní sebekontrolou, nezdrženlivostí, nerealističností a podezíravostí. U posuzovaného obžalovaného je přítomna smíšená porucha osobnosti s převládajícími rysy disociality, lability, impulzivity a podezíravosti. Tuto poruchu osobnosti na škále lehká, střední, těžká, velmi těžká označil jako těžkou až velmi těžkou. Znalec detekoval také neuspokojenou potřebu akceptace, intimity a ocenění. Obžalovaný [Příjmení] se cítí přetížen nahromaděným napětím a tím, že je využíván okolím. Je precitlivělý vůči projevům kritiky a odmítnutí, snadno se uráží, na pocit bezmoci reaguje zlobnou agresí.
18. K motivaci jednání obžalovaného [Příjmení] uvedl znalec tolik, že došlo-li k jednání tak jak je uvedeno ve spisu, šlo pravděpodobně o jednání neprogramové, nepřipravené, podmíněné do výraznější míry situačně. Dominovala potřeba vybití naměstnaného napětí z konfliktu a doprovázena byla pravděpodobně potřebou obrany sebecitu a sebeprosazení. Homicidální jednání proběhlo jako expresivní agrese, doprovázená silným zlobným afektem. Ke spuštění jednání přispěla specifický osobnostní výbava posuzovaného obžalovaného a požitý alkohol svým otlumujícím efektem. Obžalovaný [Příjmení] má výrazné sklony k impulsivnímu jednání,

vzhledem ke své osobnosti má omezenou schopnost plánovat svoje jednání. Tuto schopnost pak ještě snižuje požitý alkohol, ve stavu těžké opilosti (nad 3 promile alkoholu v krvi) ji lze považovat za velmi podstatně sniženou až vymizelou. Prognóza dalšího vývoje osobnosti obžalovaného [Příjmení] je podle znalce, ve vztahu k protispolečenskému jednání, extrémně nepříznivá, zvláště pak, bude-li posuzovaný nadále požívat alkohol. Prognóza resocializace je rovněž extrémně nepříznivá, v současné době totiž v zásadě neexistuje žádná možnost terapeutického působení. Možnost recidivy je obrovská.

19. Závěry svého písemně zpracovaného znaleckého posudku (č.l. 247 až 261 spisu) přednesl v hlavním líčení též znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, MUDr. Jan Tuček, Ph.D. Ten se ve svém posudku věnoval všem třem obžalovaným. [Jméno Příjmení] podle něj trpěl v době spáchání trestného činu smíšenou poruchou osobnosti s disociálními a emočně nestabilními rysy, dále závislostí na alkoholu a kombinovanou opilostí. Ve vztahu k trestnému činu vraždy byla jeho schopnost rozpoznat protiprávnost činu nepodstatně snižená, nebyla vymizelá, schopnost jednání ovládat byla podstatně snižená. Ve vztahu k ostatním trestným činům byla pak schopnost rozpoznat protiprávnost jednání zachována a schopnost ovládat své jednání byla nepodstatně snižená, nebyla vymizelá. U obžalovaného [Příjmení], byla detekována rozvinutá závislost na alkoholu a zneužívání marihuany a benzodiazepinů. Jedná se o jedince s výrazně nízkým intelektem, těžkou poruchou osobnosti a závislostí na alkoholu a z tohoto hlediska znalec shledal jeho pobyt na svobodě jako nebezpečný. Dřívější protialkoholní léčení (byť i ústavní) nemělo na projevy jeho závislosti vliv a s ohledem na strukturu jeho osobnosti nelze od dalšího ochranného léčení očekávat dostatečnou míru ochrany společnosti. Znalec v závěru navrhl v případě obžalovaného [Příjmení] zvážit možnost uložení zabezpečovací detence.
20. Také [Jméno Příjmení] dle znalce - psychiatra trpí smíšenou poruchou osobnosti, v jeho případě s rysy impulzivními a simplexními. Také je závislý na alkoholu, přičemž v době spáchání trestného činu byl pod jeho vlivem a to v rozmezí lehké až středně těžké intoxikace. V době spáchání trestného činu byl schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání, schopnost jednání ovládat byla nepodstatně snižená. U [Jméno Příjmení] je závislost na alkoholu rozvinutá v rozhodném stádiu, s ohledem na tuto závislost pak znalec jeho pobyt na svobodě hodnotí jako rizikový a navrhl proto zvážení uložení ochranného léčení v ambulantní formě.
21. I u obžalovaného [Jméno Příjmení] byla znalcem zjištěna smíšená porucha osobnosti, tentokrát s rysy disociálními a impulzivními. V době spáchání trestného činu byl pravděpodobně ve stavu lehké intoxikace alkoholem. Schopnost rozpoznat protiprávnost svého jednání i schopnost své jednání ovládat byla však u obžalovaného [Příjmení] zachována. Byť [Jméno Příjmení] alkohol zneužívá, nejedná se v jeho případě o rozvinutou závislost. Jeho pobyt na svobodě nevyhodnotil znalec jako nebezpečný a nepokládá za nutné ukládání ochranného léčení.
22. V hlavním líčení znalec MUDr. Tuček vysvětlil pojem kombinované opilosti, kterou trpěl obžalovaný [Jméno Příjmení] v době spáchání trestného činu vraždy. Znalec uvedl, že existuje opilost prostá, to znamená, člověk se opije alkoholem a úroveň, stupeň opilosti odpovídá chování jedince tak, jak je očekáváno, posuzováno. Pokud dochází u jedince, který při užití alkoholu kombinuje ještě benzodiazepiny či jiné léky, potom z psychiatrického hlediska hovoříme o kombinované opilosti a zde očekáváme, že se sčítá účinek jednotlivých látek a stupeň opilosti nemusí odpovídat projevům posuzovaného jedince, který je intoxikován a průběh opilosti může být zhoršen. U toho se ještě vyhrazuje termín komplikované opilosti, který je vyhrazen spíše u jedinců, kteří mají nějakým způsobem postižený centrální nervový systém ať už jakýmkoliv onemocněním jako epilepsií, demencí či jiným onemocněním, které by nějakým způsobem poškozovalo mozek nebo centrální nervový systém jedince. U posuzovaného obžalovaného tak znalec vyhodnotil jeho opilost jako kombinovanou, neboť obžalovaný [Příjmení] uváděl při

znaleckém zkoumání, že se napil a vzal si také nějaké léky. Znalec sdělil, že pokládá za velmi pravděpodobné, že ta opilost byla u posuzovaného [Příjmení] kombinovaná. K dotazu předsedy senátu znalec rovněž uvedl, že poruchu osobnosti u obžalovaného [Příjmení] hodnotí jako velmi těžkou, přičemž při současném stavu poznání není jeho osobnost léčebně ovlivnitelná a nelze předpokládat ani pozitivní vývoj osobnosti s ohledem na přibývajícím věk, pouze projevy poruchy osobnosti se mohou otupovat.

23. Soudní pitvu těla poškozeného [Jméno Příjmení] provedli znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, MUDr. František Vorel CSc. a MUDr. Zdeněk Šenkýř, kteří v hlavním líčení přednesli závěry svých znaleckých posudků v souladu s jejich písemným vyhotovením (č.l. 219 až 231 trestního spisu). Znalci zjistili zevní prohlídkou těla i pitvou samotnou úrazové změny na těle poškozeného, jak jsou uvedeny shora v popisu skutku pod bodem I. Příčinou smrti pak bylo vykrvácení při bodném poranění srdce a řezném poranění levé společné krkavice. Znalci dále uvedli, že řezná rána na krku poškozeného přetínající levou společnou krkavici byla způsobena ostrým řezným nástrojem. Žádný z nožů znalcům předložených nedosahuje takového vybroušení, aby bylo s jeho užitím možné tuto ránu způsobit. Tato řezná rána vznikla dle znalců nejpravděpodobněji při postavení útočnicka za poškozeným při současném zvrácení hlavy poškozeného dozadu, například tahem za vlasy. Veškeré bodnořezné rány byly způsobeny bodnořeznými nástrojem typu nože. Vzájemná poloha útočnicka a poškozeného se během útoku výrazně měnila, jak plyne z umístění jednotlivých ran. Útok byl veden střední až plnou silou dospělého muže, zejména pak rány na hrudníku poškozeného svědčí o maximální vynaložené síle. Poranění hlavy poškozeného bylo způsobeno sečným nástrojem, přičemž útok byl veden nejméně střední silou dospělého muže. Není pravděpodobné, že by k způsobení všech ran na hlavě byla použita pouze znalcům předložená sekyra, neboť délka jedné z ran svědčí spíše pro nástroj typu sekáčku či mačety. Zlomenina spodiny lební svědčí dále alespoň pro jeden úder tupějším předmětem na týlní krajinu vlevo. U jednotlivých ran nebylo pro hnilobu těla možné spolehlivě rozeznat jejich vitální reakci, a určit tak pořadí útoků. Nicméně poranění plic poškozeného a měkké pokrývky lební vitální reakci zcela postrádají, což svědčí pro závěr, že alespoň některé rány v hrudníku a útok ze zadu na hlavu poškozeného nastaly až po jeho smrti. Rány na předloktí poškozeného jsou typické známky obrany proti útoku nožem. K možnosti záchranu života poškozeného znalci uvedli, že po tom, co byla poraněna krkavice a břišní srdečnice, nebyla už ani teoretická naděje na záchranu života poškozeného. Při poranění srdce by byla teoretická naděje na záchranu života poškozeného pouze při okamžité specializované kardiokirurgické pomoci. I z poranění hlavy (vzniklo-li zaživa) lze usuzovat, že by smrt poškozeného nastala i přes okamžitou specializovanou lékařskou pomoc. V krvi odebrané při pitvě bylo zjištěno 2,87 g/kg alkoholu. Od smrti poškozeného do nálezu těla uplynuly odhadem znalců přibližně 4 dny.
24. V hlavním líčení znalci doplnili, že dle rány na krku by usuzovali, že útočník byl spíše levák, jednoznačně to však určit nelze. K dalším dotazům pak bylo sděleno, že krevní stopy v podobě krevního tratoliště a od něj více než cca. 1,5 metru vzdálené kapky krve na chatce a vratech způsobilo nejspíše přetětí krkavice, neboť výstřik krve z krkavice může být i na několik metrů, a to i vleže. Znalci rovněž uvedli, že byt' na těle poškozeného nenalezli žádné známky tažení, místo nálezu nebylo místem útoku, a to s ohledem na absenci krevních stop. Z pohledu praxe znalců byl útok na poškozeného abnormální zejména z důvodu velkého množství způsobených bodnořezných ran, i toho, že rány byly způsobeny útokem z více stran. Výjimečné je i použití více nástrojů, v tomto případě minimálně dvou, protože pokud by veškerá bodnořezná poranění byla způsobena ostrým nožem, pak stejným nožem mohly být způsobeny všechny bodnořezné rány a mohla být způsobena i řezná rána na krku. Naopak, pokud by poranění v týlní krajině bylo způsobeno velmi ostrým nástrojem typu šavle, sekáčku, mačety, pak stejným nástrojem mohla být způsobena řezná rána na krku.

Skutkové závěry

25. Takto provedené důkazy krajský soud hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu (jak vyžaduje ust. § 2 odst. 6 trestního řádu), což mu umožnilo dovodit, že dne 17. 8. 2019 se obžalovaný [Jméno Příjmení], po podvečerním návratu z rodinné oslavy, na zastávce MHD [adresa] náhodně setkal s poškozeným [Jméno Příjmení], se kterým se znal. Společně odjeli autobusem MHD do centra města, kde si zakoupili alkoholické nápoje a s nimi se okolo deváté hodiny večerní vrátili zpět na [adresa] a šli popíjet k obžalovanému domů, tedy do stavení s čp. [hodnota] v osadě [adresa] [adresa]. Oba konzumovali alkohol a později se začali hádat, neboť mezi nimi byl nedořešený spor plynoucí ze směny psa za králíky. Hádky se vyostřila, přičemž poškozený se rozhodl od obžalovaného [Příjmení] odejít. Obžalovaný [Příjmení] šel s poškozeným směrem k bráně oddělující zahradu domu od příjezdové komunikace, přičemž si s sebou, rozčilen hádkou, vzal minimálně nůž. Tímto nožem pak poškozeného u vrat na pozemek napadl a při použití několika nástrojů a mechanismů jejich působení usmrtil.
26. Obžalovaný [Jméno Příjmení] se odmítl zúčastnit rekonstrukce trestného činu v rámci přípravného řízení a v řízení před soudem k věci rovněž nevyprávěl. Vzhledem k tomu, že jeho výpověď v rámci výslechu v přípravném řízení, při které se k činu doznal, naráží na některá objektivní zjištění, s nimiž je v rozporu, nebylo možné zcela přesně, do všech detailů, popsat vražedný děj. Takto se nepodařilo zcela jednoznačně zjistit, jakým způsobem obžalovaný na poškozeného útočil, která zranění mu způsobil jako první a jaké k tomu použil nástroje. Najisto však je postaveno, že to byl obžalovaný [Příjmení], kdo poškozeného usmrtil, čemuž odpovídá nejen jeho výpověď, ale i stopy krve poškozeného na oblečení a na těle obžalovaného [Příjmení], sdělení spoluobžalovaných, nepřímo i svědků. Z výpovědi zejména svědkyně [Příjmení], která je podporována výpověďmi spoluobžalovaných [Příjmení] a [Příjmení], je potvrzován i motiv jednání obžalovaného, kterým byla hádka o psa a králíky. Kde k samotnému útoku došlo je pak zřejmé zejména z krevních, ale i dalších stop zajištěných na místě činu.
27. Krajský soud na základě dostatečného množství důkazů tak pokládá za prokázané, že [Jméno Příjmení], za použití přesně neidentifikovaného bodnořezného nástroje, pravděpodobně nože, zasadil poškozenému [Příjmení] celkem 53 ran, přičemž většina z nich směřovala do hrudníku poškozeného. Za použití tohoto nebo jiného neidentifikovaného řezného nástroje s vybroušeným ostrím obžalovaný poškozenému způsobil i 20 cm dlouhou řeznou ránu na krku, přetínající levou společnou krkavici. Jak z výpovědi obžalovaného [Příjmení] samotného, tak také s ohledem na objektivní zjištění na místě činu odpovídá, že v pořadí poslední bylo poranění hlavy, protože dle svých slov tak chtěl obžalovaný [Příjmení] získat jistotu, že se již poškozený neprobere. Ke dvěma ranám směřovaným vůči hlavě poškozeného přitom bylo použito zajištěné tesařské sekyry, na které byly později nalezeny stopy krve i mechanicky oddělené vlasy poškozeného [Příjmení]. Třetí rána na hlavě, probíhající vodorovně týlní oblastí hlavy poškozeného mezi ušními boltci, pak byla způsobena nezjištěným sečným nástrojem, pravděpodobně typu sekáčku či mačety. Ten však na místě zajištěn nebyl, obžalovaný jej, ani dostatečně ostrý nůž, nevydal. Tímto sečným nástrojem pak nebyl ani kolíbkový sekáč nalezený obžalovanými v domě poškozeného [Příjmení], o němž obžalovaný [Příjmení], dle prohlášení spoluobžalovaných prohlásil, že ten měl použít na poškozeného [Příjmení]. Bezprostřední příčinou smrti poškozeného [Příjmení] bylo vykrvácení po přetěti krkavice a bodném poranění břišní aorty a srdce. Tělo zavražděného poškozeného ukryl obžalovaný [Příjmení] pod hromadu odpadků do rokle, která se nachází bezprostředně za domem č.p. [hodnota]. Poté šel domů spát.

28. Zřejmě krátce po činu se obžalovaný [Příjmení] snažil telefonicky a následně i SMS zprávou, která zněla „zvedni to, mám problém“, kontaktovat svého známého, obžalovaného [Jméno Příjmení]. [Jméno Příjmení] se [Jméno Příjmení] dovolal až během neděle 18. 8. 2019 z telefonu svědka [Příjmení]. Do telefonu mu sdělil, že zabil člověka a chtěl, aby za ním [Jméno Příjmení] přijel. Ten na [adresa], kde měli domluvený sraz, dorazil až druhý den, tedy v pondělí 19. 8. 2019, a to společně s [Jméno Příjmení]. Všichni tři odešli do bydliště obžalovaného [Příjmení], kde [Příjmení] ukázal [Jméno Příjmení] a [Jméno Příjmení] mrtvolu poškozeného [Příjmení], přičemž po nich žádal pomoc s odklizením mrtvoly. Z místa bydliště obžalovaného [Příjmení] odešli obžalovaní společně do domu č.p. [hodnota] v [adresa], tedy do bydliště poškozeného [Příjmení], který si tento dům pronajímal. Dveře do domu odemkl obžalovaný [Příjmení] za pomoci klíčů poškozeného. Protože už při odjezdu z [adresa] [adresa] obžalovaní [Příjmení] a [Příjmení] věděli, že půjdou něco vykrást, jak uvádí svědek [Příjmení], je zřejmé, že obžalovaný [Příjmení] byl v domě poškozeného již předtím. Navštěvuje tomu i rozsah nepořádku a násilí použitého proti věcem, který odpovídá způsobu, jakým se obžalovaný [Příjmení] choval v případě jeho odsouzení v dalších, dřívějších trestních věcech. Ostatně v jednom případě byl odsouzen za zapálení stodoly venkovské usedlosti. Dům poškozeného obžalovaní prohledali (některé věci však měl obžalovaný [Příjmení] pro spoluobžalované už připraveny a z domu poškozeného odnesli stavební nářadí (rozbrus, vrtačky, prodlužovací kabely atd.) a další věci podrobně vyjmenované v popisu skutku pod bodem III. výroku o vině. Účelem zmocnění se těchto věcí byl jejich další prodej. Po odchodu z domu poškozeného na [adresa] byla v jedné z tašek, ve kterých obžalovaní odnášeli výše uvedené věci, obžalovaným [Jméno Příjmení] nalezena i platební karta poškozeného [Příjmení], kterou si ponechal a následně ji vydal až na výzvu policejních orgánů. Celkem se tak obžalovaní zmocnili cizích věcí v celkové hodnotě 6 420 Kč.

Právní kvalifikace

29. Obžalovaný [Jméno Příjmení] v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku svým jednáním zvlášť surovým způsobem usmrtil poškozeného [Jméno Příjmení], čímž naplnil skutkovou podstatu zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. i) tr. zákoníku. Forma zavinění je zcela jednoznačně prokázána, neboť obžalovaný [Příjmení] si i přes své limitované intelektuální kapacity a značnou opilost byl zcela jistě vědom toho, že zaútočí-li na druhého bodnořezným nástrojem typu nože tak, že jej opakovaně bodne do oblasti hrudníku, řízne jej do oblasti krku nebo sečným nástrojem zaútočí na hlavu, takovým jednáním druhého usmrtí. A takový následek obžalovaný způsobit také chtěl, neboť nůž, kterým na poškozeného zaútočil, si vzal s sebou, když poškozeného vyprovázel k bráně pozemku. Konečně pro závěr, že usmrčení poškozeného bylo zamýšleným následkem jednání obžalovaného [Příjmení], svědčí i skutečnost, že pro jistotu do hlavy poškozeného zasadil několik ran sekyrou a pravděpodobně i dalším sečným nástrojem. Je přitom zapotřebí říci i to, že způsob, jakým se obžalovaný odhodlal k zaútočení na tělesnou integritu poškozeného, se již svou povahou blížil tzv. premedikaci v podobě rozmyslu ve smyslu § 140 odst. 2 tr. zákoníku, kterému by navštěvovalo to, že obžalovaný na poškozeného zaútočil až u vrat na pozemek a nikoli přímo při jejich hádce v domě obývaném obžalovaným. Jestliže si obžalovaný vzal s sebou, dle své výpovědi, nůž „co kdyby“ s úmyslem případně poškozeného říznout, ale nakonec he takovýmto způsobem, v afektu dle znalce psychologa, usmrtil, pak by bylo možné vést úvahy i naznačeným směrem. Ostatně následné použití sekyry proti hlavě poškozeného „pro jistotu“, už bylo zcela určitě výsledkem takového rozmyslu. Nakonec však soud dospěl k závěru, že celé vražedné jednání bylo výsledkem afektu na straně obžalovaného, k němuž tento má osobnostní dispozice a při požití alkoholu a odbrzdění zábran do něj snadno upadá. Použita proto byla právní kvalifikace stejná, jako tomu bylo v obžalobě.

30. Specifickým znakem útoku obžalovaného [Příjmení] na poškozeného [Příjmení] byla vysoká míra brutality, kterou se čin vymyká z rámce většiny trestných činů tohoto druhu. Svědčí o ní zejména množství poranění na těle poškozeného, z nichž většina byla způsobena s vysokou razancí, z různých směrů a také za použití více nástrojů (přinejmenším dvou, spíše tří) a mechanismů (bodání, řezání, sekání). Dle komentářové literatury (Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C.H.Beck, 2012, s. 1457 - 1487) i ustálené judikатурní praxe (rozsudek Nejvyššího soudu ČR z 18. 11. 1991 sp. zn. 7 To 62/91 nebo Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 1. 2018, sp. zn. 8 Tdo 1181/2017), je zřejmé, že právě kvůli výše uvedeným skutečnostem je nutno v jednání obžalovaného [Příjmení] spatřovat i naplnění znaků kvalifikované skutkové podstaty trestného činu vraždy, neboť se jedná o vraždu spáchanou zvláště surovým způsobem.
31. Na tomto místě má soud za potřebné se vymezit proti názoru obhajoby obžalovaného [Příjmení], že by měl být souzen pouze v základní skutkové podstatě zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku, neboť ve vztahu k odst. 3. není dáno zavinění. Je přitom argumentováno tím, že s ohledem na specifickou intelektovou vybavenost byl obžalovaný vůbec schopen úvahy o tom, že se dopustí vraždy poškozeného zvláště surovým způsobem. Krajský soud na tomto místě upozorňuje, že pro naplnění znaků kvalifikované skutkové podstaty jakéhokoli trestného činu, není-li výslovně uvedena požadovaná forma zavinění, postačí zavinění z nedbalosti. Tedy postačí nedbalost nevědomá ve smyslu § 16 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. V konkrétním případě však obžalovaný musel být srozuměn s tím, že útokem vůči poškozenému vedeným různými nástroji, z různých stran, jistě minimálně zčásti zákeřně, neboť typická obranná zranění na předloktích jsou v malém počtu oproti zraněním na hrudníku a břiše poškozeného, dojde k jeho usmrcení způsobem abnormálním. A konečně použití sekery, které vedlo k vytvoření otvoru do dutiny lební poškozeného, který byl zcela jistě zcela zbrocen krví, pak bylo obžalovaným dokonce rozmyšleno. Současně je prokázáno znaleckými posudky, že obžalovaný [Příjmení] byl schopen obecně rozeznat protiprávnost svého jednání a zjevně je byl schopen, jistě v míře snížené, ale ovládat. Odtazení poškozeného do rokle a použití sekery je toho důkazem. V tom všem je nutno spatřovat nápadnější devastace těla oběti, která je dle doktrinárního výkladu i soudní praxe oním zvláště surovým způsobem usmrcení druhého.
32. Krajský soud připouští, že obžalovaný [Jméno Příjmení] a obžalovaný [Jméno Příjmení], do okamžiku, než jim bylo obžalovaným [Příjmení] ukázáno mrtvé tělo poškozeného [Příjmení], mohli považovat slova spoluobžalovaného o tom, že zabil člověka, za vtip. Ovšem poté, co uviděli mrtvolu na pozemku, který obžalovaný [Příjmení] obýval, je zcela nesporné, že se tito obžalovaní hodnověrným způsobem dozvěděli o spáchání trestného činu vraždy. Skutková podstata přečinu nazvaného zákonodárcem jako neoznámení trestného činu podle § 368 odst. 1 trestního zákoníku je naplněna, pokud se osoba, která se hodnověrným způsobem dozví, že jiný spáchal jeden z taxativně (pozn.- výslovně) vyjmenovaných trestných činů, mimo jiných i trestný čin vraždy dle § 140 trestního zákoníku, a takový trestný čin bez odkladu oznámí státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu. Povinnost oznámení takového jednání bez odkladu, dle obecně uznávaného výkladu, znamená, že osoba, dozví-li se o tom, že byl spáchán trestný čin, musí využít své nejbližší možnosti tento trestný čin oznámit shora uvedeným orgánům (Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C.H.Beck, 2012, s. 3364 – 3370). Oběma obžalovaným muselo být zcela jasné, že jednání obžalovaného [Příjmení] bylo jednáním trestným a přesto jej při nejbližší možnosti úmyslně neoznámili. Krajský soud neshledal žádné okolnosti, které by odůvodňovali aplikaci § 368 odst. 2 trestního zákoníku, který by obžalované exkulpoval proto, že by oznámení trestného činu bylo pro ně spojeno s uvedením sebe či osoby blízké v nebezpečí smrti, ublížení na zdraví, jiné závažné újmy nebo trestního stíhání.
33. Trestný čin podle § 368 odst. 1 trestního zákoníku je dle právní teorie jedním z takzvaných vlastnoručních deliktů, nelze jej tedy spáchat ve spolupachatelství. Krajský soud jednoznačně

nemůže přisvědčit obhajobě obžalovaného [Příjmení], který se vyjádřil v tom smyslu, že pokládá za ústavně nekonformní, aby fyzické osobě byla takto stanovena krátká doba na oznámení trestného činu, je-li judikaturou ve správním soudnictví dovozeno, že termín „bez zbytečného odkladu“ dává správním orgánům prostor pro posouzení lhůty, přičemž limitem je 30 dnů. Jednak je nepoměřitelné počítání lhůt v trestním řízení a řízení správním, což je dáno tím, že trestní právo se zabývá případy, kdy došlo k ohrožení či narušení „společenské smlouvy“ a to tak závažným způsobem, že je zapotřebí těch nejinvasivnějších prostředků, jimiž stát v této oblasti disponuje, k nápravě či potrestání, jednak je to dáno i výčtem trestných činů, jejich neoznámení je zákonodárcem považováno za trestný čin podle § 368 odst. 1 tr. zákoníku, jenž obsahuje ty nejzávažnější činy proti životu a zdraví, svobodě a lidské důstojnosti, včetně sexuální, nejzávažnější činy proti rodině a dětem, některé trestné činy hospodářské potenciálně ohrožující celý stát, stejně jako trestné činy proti republice, obecně nebezpečné a trestné činy vojenské. U všech těchto trestných činů je krom jejich závažnosti zřejmé, že hrozí nebezpečí z prodlení a proto je zcela správně kladen požadavek na jejich oznámení v nejbližším možném okamžiku.

34. S tím, že se obžalovaní [Příjmení] a [Příjmení] rozhodli okamžitě neoznámít trestný čin vraždy spáchaný obžalovaným [Příjmení], ačkoli k tomu měli vhodné technické prostředky v podobě mobilního telefonu, nepochybně souvisí skutečnost, že všichni tři obžalovaní ihned poté co opustili bydliště obžalovaného [Příjmení], se po vzájemné dohodě přesunuli do místa bydliště poškozeného za účelem zmocnění se věcí, které by mohli později prodat. Do domu poškozeného [Příjmení] vnikli obžalovaní za použití obžalovaným [Příjmení] od usmrceného [Příjmení] získaných klíčů (jistě jej musel po usmrcení prohledat, protože je zřejmé, že poškozený směřoval domů a jak plyne z výpovědi sousedů, vždy za sebou zamykal dům i branku), kterými obžalovaný [Příjmení] odemkl. Překonali tedy překážku, která má zabránit neoprávněnému vstupu do tohoto objektu. Mimochodem, jedná se o vloupání ve smyslu § 121 tr. zákoníku. Protože se tohoto jednání dopustil každý obžalovaný se dvěma spolupachateli, naplnili skutkovou podstatu přečinu porušování domovní svobody podle § 178 trestního zákoníku ve všech třech odstavcích a to ve spolupachatelství jak je uvedeno v § 23 trestního zákoníku.
35. V jednočinném souběhu s jednáním uvedeným v předcházejícím odstavci spáchali obžalovaní ve spolupachatelství i přečin krádeže § 205 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku, neboť si úmyslně přisvojili cizí věci v celkové hodnotě 6 420 Kč tím, že se jich zmocnili a čin spáchali vloupáním (viz výše). U obžalovaných [Příjmení] a [Příjmení] pak toto jednání naplnilo i znaky kvalifikované skutkové podstaty dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku. V případě obžalovaného [Příjmení] došlo k tomu, že tento již za přečin krádeže uložený trest odnětí svobody vykonal v roce 2018, proto byl naplněn znak „potrestán“, obžalovaný [Příjmení] ještě uložený podmíněný trest nevykonal, u něj tudíž platí pouze to, že byl za takový čin „odsouzen“. O uvedeném svědčí přílohové spisy a opisy rejstříku trestů.
36. V případě obžalovaného [jméno Příjmení] nebylo možné pominout i ten fakt, že po nálezů platební karty v jedné z tašek, se kterými opustil bydliště poškozeného [Příjmení], si tuto kartu vydanou na jméno poškozeného ponechal. Úmyslně tak přechovával nepřenosnou platební kartu identifikovatelnou podle jména nebo čísla a naplnil tak znaky skutkové podstaty přečinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle §234 odst. 1 trestního zákoníku. Protože v tomto směru nebyla právní kvalifikace jeho jednání v obžalobě použita, byl obžalovaný ve smyslu § 225 odst. 2 tr. řádu na takovou možnost včas upozorněn.

Trest

37. Při úvahách o něm byla velmi pečlivě vážena kritéria, která jsou dána v ust. § 38 a následujících tr. zákoníku.

38. Předně soud musí vycházet z postulátu, že trestní sankci je nutno ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele, dále pak z toho, že tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější, přičemž musí být při ukládání trestních sankcí také přihlédnuto k právem chráněným zájmům osob poškozených trestným činem.
39. Toto znění ust. § 38 odst. 1 až 3 tr. zákoníku je rozváděno podrobněji v ust. § 39 tr. zákoníku. Podle jeho odstavce prvního při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu, a pokud byl označen jako spolupracující obviněný, též k tomu, jak významným způsobem přispěl k objasnění zločinu spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Přihlédne také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.
40. Podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku jsou povaha a závažnost trestného činu určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
41. Podle třetího odstavce § 39 tr. zákoníku pak při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 41 a 42 tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchaní trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédne ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení.
42. Platí, že principům spravedlivého trestání v právním státě nejlépe odpovídá, jsou-li trestné činy postihovány v rozmezí nemodifikovaných trestních sazeb, stanovených ve zvláštní části trestního zákoníku. V nich totiž zákonodárce vyjadřuje typovou závažnost určitého druhu trestného činu a poskytuje soudům pevný rámec, v němž mají vyměřit konkrétní trest s přihlédnutím ke všem individuálním okolnostem případu (viz Nejvyšší soud ČR, sp. zn. 5 Tdo 588/2014). Existují však takové okolnosti, a zákonodárce na takový případ pamatuje, kdy by vyměření trestu v takto určené trestní sazbě nebylo spravedlivé, a to buď proto, že by bylo pro pachatele příliš přísné (§ 58 tr. zákoníku a mimořádné snížení trestu odnětí svobody, nebo § 40 tr. zákoníku a ukládání trestu pachateli se zmenšenou přičetností), nebo příliš mírné (§ 59 tr. zákoníku a mimořádné zvýšení trestu odnětí svobody v případě tam popsané recidivy, případně jde o problematiku ukládání výjimečného trestu odnětí svobody ve smyslu § 54 tr. zákoníku). Právě poslední zmíněná okolnost našla uplatnění i v této věci.
43. Výjimečný trest může být uložen jen za zvlášť závažný zločin, u něhož to trestní zákon dovoluje (viz § 54 odst. 1 věta druhá tr. zákoníku). Tak tomu je též v případě zločinu vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. i) tr. zákoníku. Podle § 54 odst. 2 tr. zákoníku může být výjimečný trest odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let uložen tehdy, jestliže závažnost zvlášť závažného zločinu je velmi vysoká nebo možnost nápravy pachatele je obzvláště ztížena. Podmínky pro uložení jsou vymezeny tak, že postačí splnění alespoň jedné (kterékoli) z nich.
44. **Vysoká závažnost zločinu, který obžalovaný spáchal, byla dána už samotným faktem, že svým jednáním naplnil znaky kvalifikované skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu.**

Tím zákonodárce vyjadřuje, že podobná jednání, jako je usmrcení druhé osoby zvlášť surovým způsobem, považuje za natolik nepřijatelná, pro společnost nebezpečná a z prostého lidského hlediska zavrženíhodná, že s nimi jednak spojuje možnost uložení trestu odnětí svobody na 15 až 20 let, ale také připouští, že mohou být takové případy, které si zaslouží reakci společnosti v podobě trestu výjimečného, a to až už v rozmezí od 20 do 30 let nebo trestu doživotního. Aby bylo možno konstatovat, že jednání obžalovaného nabylo takové povahy, že už tak vysoká závažnost jeho činu překročila nastavené hranice a čin je velmi vysoké závažnosti, musel by být zvlášť surový způsob usmrcení poškozeného potencován do mezí, které by už tak nepřijatelné jednání ještě více zdůraznily. To by bylo v případě, že by zde byl zvlášť zavrženíhodný způsob provedení trestného činu, nebo by šlo o zvlášť zavrženíhodnou pohnutku nebo jde o zvlášť těžký a těžko napravitelný následek.

45. První podmínka v podobě zvlášť zavrženíhodného způsobu provedení činu není naplněna, neboť způsob provedení činu, jakkoli vybočuje z běžného způsobu usmrcení druhého za použití bodnořezných nástrojů, naplňuje meze kvalifikované skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu vraždy v podobě zvlášť surového způsobu usmrcení druhého, ovšem tyto nepřekračuje.
46. Za jinou zavrženíhodnou pohnutku lze obecně považovat pohnutku, která je v zásadním rozporu s morálkou a svědčí o morální zvrhlosti, bezcitnosti, bezohledném sobectví a o neúctě pachatele k lidskému životu, jako je např. pomstychtivost. Naproti tomu nelze takový charakter přičítat pohnutkám, které mají podklad v přirozených citech člověka (např. žárlivost) nebo ve stavu okamžitého afektu, v dlouhodobé stresové situaci, v napětí v interpersonálních vztazích apod. Proto, pokud pohnutka obžalovaného [Příjmení], která ho vedla k napadení a usmrcení poškozeného, vycházela dle znalce PhDr. Netíka, CSc. z aktuálního verbálního konfliktu z malicherné příčiny a obžalovaný jednal v afektu proto, aby bránil svůj sebecit, nejde o pohnutku zavrženíhodnou a tím méně pohnutku zvlášť zavrženíhodnou ve smyslu § 54 odst. 2 tr. zákoníku.
47. Smrt člověka, která je způsobena úmyslným jednáním druhého, je vždy nenapravitelným následkem, z pohledu zákonodárce je však následkem za nastavených okolností předvídaným. Současně je následkem, který zákonodárce považuje za natolik závažný, že je namístě, aby byl pachatel odsuzován k dlouhodobému trestu odnětí svobody. V konkrétním případě proto musel soud konstatovat, že okolnosti ještě zvyšující už tak vysokou závažnost projednávaného činu způsobem jeho provedení, motivem i následkem dány nejsou. Tato eventualita proto nemůže být podkladem pro úvahy o uložení výjimečného trestu odnětí svobody.
48. K uložení výjimečného trestu odnětí svobody vedlo soud jeho přesvědčení, že trest uložený v „základní“ trestní sazbě spojené s ust. § 140 odst. 3 písm. i) tr. zákoníku, byť by byl uložen na samé horní hranici zákonné trestní sazby, by nebyl dostatečný ke spravedlivému potrestání tohoto konkrétního pachatele, a to proto, že možnost nápravy tohoto konkrétního pachatele je obzvláště ztížena.
49. Podle rozhodovací praxe našich soudů a teorie trestního práva hmotného je možnost nápravy pachatele obzvláště ztížena pouze tehdy, když k působení na pachatele a k jeho nápravě nebude postačovat uložení mírnějšího trestu než trestu odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let, a to popřípadě ani více jiných trestů uložených vedle sebe nebo v kombinaci s ochranným opatřením. Závěr o obzvláště ztížených možnostech nápravy pachatele musí být založen na komplexním zhodnocení osobnosti pachatele a musí vyplývat zejména z jeho chování v minulosti a z jeho současných osobnostních charakteristik. O takovém předchozím negativním chování pachatele bude svědčit především skutečnost, že již v minulosti spáchal ve více případech zločiny, resp. jim

odpovídající trestné činy (zejména zvláště závažné) a ani opakované (i ty nejdůraznější) prostředky působení nevedly k tomu, aby nespáchal zvláště závažný zločin, což se jeví jako projev pachatelova zatvrzelého nerespektování základních společenských norem a hodnot. Uložení výjimečného trestu odnětí svobody podle § 54 odst. 2 tr. zákoníku, opírající se o alternativu, že možnost nápravy pachatele je obzvláště ztížena, však není bez dalšího vyloučeno zjištěním, že pachatel dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody a před spácháním posuzovaného trestného činu mu byly ukládány toliko sankce nespojené s přímým výkonem trestu odnětí svobody. V takovém případě je však nutno na základě komplexního hodnocení osobnosti pachatele pečlivě zkoumat, zda tu existují jiné podstatné okolnosti, které přesvědčivě odůvodňují naplnění uvedené podmínky pro uložení výjimečného trestu (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 11. 2010, sp. zn. 6 Tdo 976/2010, uveřejněno ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod R 46/2011 či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 2. 2015, sp. zn. 3 Tdo 1636/2014) – viz též Šámal, P. a kol. Trestní zákoník I. § 1 až 139. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2010, str. 732 – 738).

50. [Jméno Příjmení], jak plyne z provedených přílohových spisů, je osobou s poměrně pestrou trestní minulostí, byť dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, poslední rozhodnutí, k němuž je ukládán souhrnný trest, již zní na nepodmíněný trest. Své trestné činnosti se přitom obžalovaný dopouštěl téměř výhradně pod vlivem alkoholu. Při znaleckém zkoumání dokonce sám připustil, že když se napije, láká jej to dělat věci, pro které by mohl být potrestán, zkusit, jaké to je. I když byl protialkoholně léčen, dokonce ústavní formou, opět se ke zneužívání alkoholu vrátil. Nezřídká pak alkohol kombinoval i s léky, které měl užívat s ohledem na svou psychiatrickou diagnózu (Rivotril, Asentra), a to i přes to, že byl poučen o možných nežádoucích následcích takové kombinace.
51. Ze znaleckých posudků, které zpracoval znalec psychiatr a znalec psycholog, vyplývá, že obžalovaný [Příjmení] je osobou s těžkou smíšenou poruchou osobnosti a rozvinutou závislostí na alkoholu. Jeho pobyt na svobodě znalci vyhodnotili jako krajně nebezpečný, prognózu vývoje osobnosti a případné resocializace označili jako extrémně nepříznivou, neboť v současné době vlastně neexistuje možnost jakéhokoli terapeutického působení. Možnost recidivy vyhodnotili znalci jako vysokou. Obžalovanému [Jméno Příjmení], při vědomí všech výše uvedených skutečností, podle výsledků provedeného dokazování, s přihlédnutím ke zcela jednoznačným závěrům znalců zkoumajících osobnost obžalovaného, s přesvědčením, že primárním cílem potrestání obžalovaného v kombinaci s volbou dalšího opatření postihujícího jeho osobní svobodu, musí být ochrana společnosti před tímto konkrétním jedincem, aby mu tak bylo zabráněno ve velmi pravděpodobné recidivě jeho homicidálního jednání, proto krajský soud přikročil k ukládání výjimečného trestu odnětí svobody na 22 let. Jedná se o trest souhrnný ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zákoníku s trestem, jenž byl obžalovanému [Příjmení] uložen za přečiny krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku dílem dokonaný dílem nedokonaný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, dílem ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku dílem ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku a krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku dílem dokonaný dílem nedokonaný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 20.11.2019, č.j. 6 Tm 8/2019 – 716, jenž ohledně něj nabyl právní moci dne 22.11.2019. Zařazení obžalovaného [Příjmení] do věznice se zvýšenou ostrahou se plně v souladu s § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.
52. Protože s ohledem na strukturu osobnosti obžalovaného pak znalec psychiatr, označil další uložení ochranného léčení protialkoholního jako zcela nedostatečné pro ochranu společnosti a soudu navrhl zvážení uložení zabezpečovací detence.

53. Soud však shledal, že výjimečný trest s ohledem na extrémně nepříznivou prognózu vývoje osobnosti obžalovaného a stálou hrozbu možné recidivy jeho jednání není dostatečný pro dosažení účelu trestání. Znalec psychiatr přitom doporučil zvážení možnosti uložit obžalovanému ochranné opatření v podobě zabezpečovací detence. Podle § 100 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku může soud ochranné opatření v podobě zabezpečovací detence uložit vzhledem k osobě pachatele, s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a jeho poměrům, jestliže pachatel spáchal zločin ve stavu vyvolaném duševní poruchou, jeho pobyt na svobodě je nebezpečný a nelze očekávat, že by uložené ochranné léčení s přihlédnutím k povaze duševní poruchy a možnostem působení na pachatele vedlo k dostatečné ochraně společnosti. Protože duševní poruchu definuje trestní zákoník ve svém ust. § 123 jako duševní poruchu vyplývající z duševní nemoci, hlubokou poruchu vědomí, mentální retardaci, nebo jinou těžkou duševní nebo sexuální odchylku, ale považuje za ni i těžkou asociální poruchu osobnosti, již podle obou duševněprůkazných znalců obžalovaný [Příjmení] trpí, má krajský soud za splněné formální předpoklady pro uložení tohoto ochranného opatření. V souladu s ust. § 100 odst. 3 trestního zákoníku tedy k tomuto přikročil, přičemž to vyžaduje ochrana společnosti před zvláště nebezpečným pachatelem. Vyčerpávajícím způsobem se k tomuto vyjádřil Nejvyšší soud ČR v již shora odkazovaném usnesení sp. zn. 8 Tdo 1181/2017.
54. Úhrnný trest odnětí svobody v délce trvání třiceti měsíců uložil krajský soud též obžalovanému [Jméno Příjmení]. V souladu s podmínkami stanovenými ustanovením § 43 odst. 1 trestního zákoníku tak soud učinil podle § 178 odst. 3 trestního zákoníku, neboť za tento trestný čin je možné uložit trest odnětí svobody na jeden rok až pět let. Soud pokládá takto uložený nepodmíněný trest za přiměřený zejména vzhledem k závažnosti a společenské škodlivosti jednání obžalovaného. Plně v souladu se zásadami uvedenými v § 39 trestního zákoníku soud důsledně vážil veškeré polehčující a přitěžující okolnosti. Jako jedinou polehčující okolnost lze chápat tíživé osobní nebo rodinné poměry obžalovaného (§ 41 písm. e) tr. zákoníku), neboť se obžalovaný jistě snažil získat prostředky na kompenzační pomůcky pro svou nemocnou partnerku. Na druhou stranu však lze konstatovat, že obžalovaný [Příjmení] byl již dříve několikrát odsouzen pro trestný čin, přičemž již byl i ve výkonu trestu odnětí svobody, ovšem to zjevně nevedlo k jeho nápravě. Tuto skutečnost vnímá soud jednoznačně jako okolnost významně přitěžující (§ 42 písm. p) tr. zákoníku), protože z ní je patrné, že ani v minulosti uložený represivní trest odnětí svobody měl na nápravu obžalovaného [Příjmení] pozitivní vliv pouze relativně krátkou dobu. V tomto smyslu tak krajský soud musí odmítnout argumentaci obhajoby v tom smyslu, že by obžalovaný přece nešel krást za bílého dne, kdyby věděl, že jde krást. Pokud to svědek svědek [Příjmení], pak to musel vědět i obžalovaný [Příjmení]. Obžalovaný byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Trest je však vyměřen v kratší výměře než v případě obžalovaného [Příjmení], protože je zapotřebí zohlednit poměrně solidní přístup obžalovaného [Příjmení] k celému trestnímu řízení a z toho plynoucí přesvědčení soudu, že jisté naděje na nápravu u něj přeci jenom ještě existuje.
55. Také obžalovanému [Jméno Příjmení] byl uložen úhrnný trest dle § 43 odst. 1 trestního zákoníku. Ten je ukládán podle § 178 odst. 3 trestního zákoníku jako v případě obžalovaného [Příjmení]. V případě tohoto obžalovaného soud, po vyhodnocení všech okolností případu, polehčujících a přitěžujících okolností, stanovil jako přiměřený trest odnětí svobody v délce trvání třicet tři měsíce. Podle § 84 trestního zákoníku za užití § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 85 odst. 1 trestního zákoníku obžalovanému výkon tohoto trestu podmíněně odložil na zkušební dobu čtyř let s tím, že nad ním vyslovil dohled. K tomuto postupu vedla krajský soud především ta okolnost, že [Jméno Příjmení], byť se jeho životní styl patrně nedá nazvat právě řádným, byl dosud odsouzen pro trestný čin pouze jednou, přičemž se osvědčil ve zkušební době

podmíněného odsouzení a hledí se tak na něj jakoby potrestán nebyl. Ovšem jednání, jehož se dopustil v této věci je natolik závažné, že soud má velké obavy, aby neskouzl k páčání trestné činnosti. Zohlednil jeho poněkud rezervovaný přístup k trestnímu řízení, fakt, že byl několik měsíců ve vazbě a uložil mu trest v základu přísnější, než je tomu u obžalovaného [Příjmení], ale podmíněně odložený s dlouhou zkušební dobou a vyslovením dohledu. Soud tak má za to, že je dosud šance na něj výchovně působit i bez použití represe v podobě výkonu trestu odnětí svobody ve věznici, je však zapotřebí život tohoto obžalovaného sledovat a předcházet uplatnění kriminogenních faktorů.

56. I u [jméno Příjmení] znalci identifikovali rozvinutou závislost na alkoholu, pod jehož vlivem byl i v době páčání nyní projednávané trestné činnosti. S ohledem na tuto skutečnost, podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku, uložil krajský soud obžalovanému [jméno Příjmení] dále též ochranné léčení protialkoholní ve formě ambulantní.

Adhezní řízení

57. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila sestra poškozeného, poškozená [jméno Příjmení], a bratr poškozeného [jméno Příjmení], se svými nároky na náhradu nemateriální újmy, která jim vznikla v souvislosti s násilnou smrtí jejich sourozence. Každý ze sourozenců poškozeného [jméno Příjmení] požadoval jako kompenzaci vzniklých duševních útrap částku 200 000 Kč.
58. Podle § 2910 občanského zákoníku, dále jen „OZ“ obecně platí, že škůdce, který vlastním zaviněním porušil povinnost stanovenou zákonem (tedy například spáchá trestný čin) a zasáhl tak do absolutního práva poškozeného, má povinnost nahradit to, co tím způsobil. Způsob a rozsah náhrady pak stanoví § 2951 a násl. OZ. V zásadě se škoda (tedy újma na majetku) nahrazuje uvedením do předešlého stavu, není-li to možné, anebo žádá-li to poškozený, hradí se škoda v penězích. Nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním, které musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy, jak uvádí ust. § 2951 odst. 2 OZ.
59. Podle § 2956 OZ pak újmu vzniklou člověku na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části OZ, nahradí škůdce škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.
60. Ustanovením. § 2959 OZ je deklarována plná náhrada újmy způsobené duševními útrapami nikoliv osobě poškozené na zdraví, nýbrž dalším osobám, tedy manželovi, rodičům, dětem či jiným osobám blízkým. Vedle toho se může uplatnit i obecnější pravidlo obsažené v ustanovení § 2971 OZ, podle kterého mohou výši náhrady nemajetkové újmy odůvodnit zvláštní okolnosti, za nichž škůdce způsobil újmu protiprávním činem, zejména porušil-li z hrubé nedbalosti důležitou právní povinnost, anebo způsobil-li újmu úmyslně z touhy ničit, ublížit nebo z jiné pohnutky zvláště zavrženíhodné, pak nahradí nemajetkovou újmu každému, kdo způsobenou újmu důvodně pocítuje jako osobní neštěstí, které nelze jinak odčinít. Tím jiným odčiněním se myslí například omluva škůdce, jeho potrestání apod.
61. Vždy je však možno rozhodnout o náhradě nemajetkové újmy (dle trestního řádu), respektive jejím odčinění (dle OZ), tehdy, když je prokázáno, že tato nemajetková újma vznikla v příčinné souvislosti s jednáním škůdce. Příčinná souvislost mezi úmyslným jednáním obžalovaného [Příjmení] a vznikem duševních útrap poškozené [Příjmení] a [jméno Příjmení] byla prokázána. Osoby, které uplatnily svůj nárok na odčinění nemajetkové újmy, jsou pokrevními příbuznými zavražděného [jméno Příjmení]. Je tedy oprávněný závěr o tom, že jsou to osoby, kterým nemajetková újma úmyslným usmrcením poškozeného skutečně nastala.

62. Krajský soud dospěl k závěru, že i výše uvedené požadované částky je přiměřená a je na místě ji sourozencům poškozeného [Jméno Příjmení] v plném rozsahu přiznat. Obžalovaný [Jméno Příjmení] byl dle svědků spíše samotář, byť se s rodinou stýkal, nešlo o takový kontakt, ze kterého by soud mohl dovodit obzvláště silné citové pouto, než jaké je mezi dospělými sourozenci běžné. S ohledem na judikaturní praxi českých soudů je poškozenými požadovaná částka dokonce spíše nižší, než je pravidelně pozůstalým prisuzována, jde-li smrt blízké osoby způsobena nedbalostním jednáním, například při dopravní nehodě (200 000 Kč až 500 000 Kč). P/roto nepovažoval soud za potřebné, vyjma písemného vyjádření dopadů činu na jejich života a výpovědi bratra zavražděného dále podrobněji zkoumat osobní poměry a vztah obou sourozenců k zemřelému bratrovi. Jako přiměřená se totiž požadovaná částka krajskému soudu jeví i ve světle dřívější, již zrušené právní úpravy náhrady nemajetkové újmy, která byla obsažena v občanském zákoníku (zákon č. 40/1964 Sb.), podle níž sourozencům usmrčené osoby náleželo jednorázové odškodné ve výši 175 000 Kč.
63. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil tedy krajský soud obžalovanému [Jméno Příjmení] povinnost nahradit nemajetkovou újmu poškozeným, a to ve výši, v jaké byla ze strany pozůstalých požadována. Tito se s nárokem na náhradu majetkové újmy k trestnímu řízení nepřipojili.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Vrchnímu soudu v Praze cestou soudu podepsaného.

Odvolání má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku

b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká

c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci

d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřisluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve čtyřech vyhotoveních.

Tábor 26. února 2020

Mgr. Petr Černý
předseda senátu